

Forsøg paa at reformere de øvrige sociale Love. Det har været nævnt med Hensyn til en eventuel Afskaffelse af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, at denne aabner en betydelig Fare for, at Byrderne i Stedet for kan blive væltet over paa Kommunerne. Der næres utvivlsoomt Landet over en ikke ringe Ængstelse i saa Henseende. Her er der altsaa en Mulighed for, at vi i Praksis kan faa et Eksempel at se paa, hvorledes Hjælpekasseloven kan komme til at modvirke et Forsøg paa Reformering af vor sociale Lovgivning. Det Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den højtærede Indenrigsminister, er da dette, om Regeringen har Tanker om en eventuel Revision af Hjælpekasseloven til nærmere Bestemmelse og Præcisering af Hjælpekassernes Virkeomraade.

Af Spørgsmaal, som ved en saadan Revision kunde tænkes overvejet, skal jeg f. Eks. nævne for det første et eventuelt Bortfald eller en Fiksering paa et lavere Beløb af Statstilskuddet under Henvisning til det gode Princip, som vi fra konservativ Side Gang efter Gang har Lejlighed til at fremhæve, at den bevilgende Myndighed ogsaa bør være den betalende. For det andet, om der ikke — og her kan jeg delvis være enig med det ærede Medlem Hr. Hækkerup — burde tages under Overvejelse at indføre en Refusion fra Hjemstedskommunen til Opboldskommunen muligvis i samme Udstrækning, som det er fastsat for Fattigvæsenets Vedkommende, og endelig for det tredie, om der ikke burde indføres fastere Bestemmelser, med Hensyn til hvem der i de enkelte Tilfælde vil kunne ydes Hjælp til. For at tage et enkelt Eksempel vil jeg spørge, om Sæsonarbejdere, der har en vis aarlig Indtægt, men som altsaa kun har Arbejde paa en bestemt Tid af Aaret, bør have Adgang til Understøttelse, hvis deres øjeblikkelige Nød blot hidrører fra, at de ikke har holdt ordentligt Hus med deres Penge.

Endelig vil jeg ogsaa finde det rimeligt, om der gaves nærmere Regler for, hvor store Beløb der i de enkelte Tilfælde kunde tænkes uddelt fra Hjælpekasserne. Bør der ikke fastsættes Maksimalydelser, og bør man ikke være forsigtig med, saaledes som det er Tilfældet i den nugældende Lov, at have en Ventil af den bekendte Ordlyd: saafremt ikke særlige Forhold taler derfor. Der aabnes her en Sprække, som i Virkeligheden gør enhver Fastsættelse af Beløb ganske illusorisk.

Uden i Forvejen at ville udtale mig endeligt til Gunst for nogen af de her om-

talte Ændringer synes det mig dog utvivlsoomt, at der maatte kunne være Basis for en saadan Revision, og at den utvivlsoomt ogsaa vil blive noget af en Nødvendighed, saafremt der skal opstaa en fast Struktur i hele vor sociale Lovgivning, og jeg vil da slutte med det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om Regeringen ikke kunde tænkes at ville dele disse Synspunkter.

Mads Larsen: Det, det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa, er jo at fastsætte det Beløb, der skal ydes fra Statens Side til Hjælpekasserne, til det samme, som det har været fastsat til i de foregaaende 4 Aar, og det er jo klart, at naar vi ønsker, at Staten skal yde en væsentlig Del af det Beløb, som Kommunerne anvender til Hjælpekassehjælp, er vi nødte til ogsaa at være med til at støtte dette Lovforslag, da vi jo ellers vilde gaa tilbage til de 250 000 Kr., der kan ydes efter Loven af 1913. Jeg kan dog ikke nægte, at det vilde have forekommet mig noget rimeligere, om man under Hensyn til Erhvervenes overmaade store Vanskeligheder i dette og i det kommende Aar og de deraf følgende meget store Vanskeligheder og Byrder for Kommunerne havde sat Beløbet noget højere, end det har været i de sidst forløbne Aar, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslaget, at stille sig velvilligt overfor Tanken om en saadan Forhøjelse, som det forekommer mig, at adskillige af de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Hækkerup fremsatte, ogsaa underbygger.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Hækkerup meddelte, at han ikke kunde bringe mig nogen Taksigelse for det her foreliggende Lovforslag, og det forstaar jeg helt vel. Jeg havde ikke ventet nogen Tak og har heller ikke fortjent nogen Tak, idet den Form, som Lovforslaget har, og som er den samme, det gennem en Aarrække har haft, simpelt hen er Udtryk for, at man dækker de Principper, som man ved en Række af Lovforslag, der foreligger til Behandling her i dette høje Ting, har søgt at gennemføre for den sociale Lovgivning paa de forskellige Omraader, hvor den har været Genstand for Revision i Krigsaarene og i Aarene derefter, og som derfor er præget af Inflationstidens økonomiske Opfattelse. Jeg havde altsaa ikke ventet nogen som helst Tak fra det ærede Medlem Hr. Hæk-